

Maya katsoi ulos auton ikkunasta. Ulkona oli synkkää ja sateista. "Maya älä nyt murjota." äiti sanoi pelkääjän paikalta. "En minä murjota!" Maya kivahti. "No siltä hiukan kuulostaa." äiti sanoi. "No ihansama." Maya sanoi. Häntä ei nyt huvittanut puhua. Mayan perhe oli muuttamassa HevosHarjuun keskelle ei mitään. Maya ei ollut koskaan kuullut paikasta, ennen kuin äiti oli kertonut sen olevan vasta uutta aluetta. Maya oli tuhahtanut ja sanonut: "Yhtä uutta kuin sinäkin." Maya ei ollut kovin hyvissä väleissä äitinsä kanssa. He riitelivät usein eikä siitä tullut loppua. Maya aina huusi ja halusi heittää jonkin esineen. Isän kanssa Mayalla oli kuitenkin hyvät välit. Ikuisuudelta tuntuvan ajan kuluttua auto pysähtyi valkoisen omakotitalon pihaan. Maya nousi autosta ottain yhden omista pahtilaatikoistaan. Hän käveli kuistinportaat ylös ja astui sisään. Talo oli vaalea niin sisältä kuin ulkoa. Maya nousi rappusen yläkertaan ja etsi huoneen minkä äiti ja isä olivat valinneet hänelle. Se löytyi nopeasti ja Maya siirsi sinne tuodut tavarat paikoilleen. Hän avasi pahvilaatikon ja tyhjensi senkin. Kun Maya oli valmis huoneensa suhteen hän rojahti sängylle. Äiti astui huoneeseen. "Mitä nyt?" Maya mumisi. "Tulin vaan ksymään että haluaisitko aloittaa jonkun harrastuksen?" äiti kysyi kädet selän takana. "Minkä?" Maya kysyi nousten sängyssä istuma-asentoon. "Ratsastus?" äiti kysyi ottaen selkänsä takaa kassin missä oli ratsastuskypätä, turvaliivi, raippa, ratsastuskengät, ratsastussukat ja ratsastushousut. Mayan suu aukesi ja tämä alkoi hihkua riemusta. Maya oli halunnut aloittaa ratsastuksen koko ikänsä. Nyt se olisi mahdollista. Maya halasi äitiä. "Kiitos." hän sopersi. "Mutta.." Maya sanoi irtautuen äidistä. "Mitä?" äiti kysyi. "Täällä ei ole tallia." Maya sanoi. "Onhan. Etkö kuullut kun kerroin?" äiti kysyi. "Ai?" Maya sanoi. "Koska aloitan?" Maya kysyi. "Tänään. Joten kampeet niskaan ja menoksi." äiti sanoi.